

De båda andra, skäggbeprydda och söndervittrade statyetterna har en längdskillnad på över 1 cm; den ena är 11,2 cm och den andre är 9,8 cm. Den långa (fig. 7) är 3,4 cm bred vid armbågarna och 2,4 cm "tjock" i profil vid foten och 2,2 cm vid huvudet. Ansiktet är svårt söndervittrat, mellan näsan och ögonen är det två hål, kanske konstgjorda. Annars har ögonen säkerligen varit utstående här också.

Näsa och skägg (ca 0,7 cm) är också nednötta, och öronen är försvunna.

Huvuddoket är likadant utformat som på det glaserade herrskapet med "bröstflikar" och "nackdel", som är lite bredare i sitt möte med ryggstödet. Av händer och eventuella slagor syns inga spår annat än på vänster sida, där en del av ett brett slaghandtag på runt 1 cm syns och svaga spår av ett ungefär lika långt huvud, vilka påminner om ett upp och nedvänt V. En otydlig upphöjning vid handtagets nedre ände torde vara spår av handen.

Sedan syns inget mer, annat än en lodrät rad hieroglyfer (fig. 8), mycket otydliga, på ryggstödet, som är 8,4 cm långt, 1-1,5 cm brett (konvex form) och 2 cm vid foten.

Den korta figuren (fig. 9), f. ö. kortast i gruppen: 9,8 cm, är 3,3 cm bred vid armbågarna och 2,5 cm "tjock" i profil vid foten och 2,2 cm "tjock" vid huvudet. Ögonen är stora, utstående och pupilllösa, näsa och skägg (ca 0,7 cm) nednötta. Öronen syns lite grann och är utstående (särskilt det vänstra).

Huvuddoket är som på de andra, även här är nackdelen lite bredare än ryggstödet, som på sistnämnda figur.

Händerna syns som två upphöjningar frampå bröstet. Från den vänstra löper, mot vänstra axeln, ett slaghandtag på 1,5 cm längd (och 0,5 cm bredd). Från dess mitt hänger "huvudet", 0,8 cm, snett mot vänster. Mellan huvudets nedre ände och handen finns en avlång, vågrät upphöjning. Från den högra handen sticker en 0,7 cm lång handtagsstump ut mot axeln.

Liksom sin söndervittrade kamrat är den här figuren ren på övriga detaljer, förutom en lodrät hieroglyfrad (fig. 10) på ryggstödet, som f. ö. är 7,4 cm långt, runt 1 cm brett samt 1,8 cm brett vid foten.

Tecknen är också här i dåligt skick. De här figurerna har säkerligen haft nummer och en kort beskrivning i förrådsuppteckningen, men av etiketterna på fotundersidorna finns bara en brun, fyrkantig yta. Deras söndervittrade tillstånd stärker tron på äkta vara.

De fyra figurerna kan, om de nu är äkta, vara Shabti-figurer. Dessa dök upp under mellanriket (ca 2040 - ca 1750, enl. Quirke & Spencer) som identifieringar av den döde med Osiris. Under nya riket (ca 1550 - ca 1086, enl. Q & S) började de bli klassade som hjälpredor och arbetskraft till den döde i efterlivet, då började de göras bättre samt bära redskap och placeras i stora mängder i gravarna, även hos kungarna.

Längden för en Shabti kan vara över 30 cm. Under Ptolemaiernas era (305 - 30 f. Kr) upphörde Shabti-seden. De fyra Gävle-figurerna har alltså en lång tidsperiod som de kan stamma från.